

Test: Honor 8 - peaaegu sama hea, aga odavam

8 aastat tagasi Autor: [Kaido Einama](#)



Kui ajakirjanikud esimest korda Honoriga tutvuma kutsuti, siis hoiduti kutses hoolega Huawei nime märkimast – Hiina tuntud tootjast välja kasvanud uut brändi proovitakse maailmas promoda iseseisvalt, lihtsalt Honori nimega. Kuid sarnasus on ilmne – Stockholmis esitletud Honor 8 on üsna sarnane Huawei P9-le nii välimuselt kui sisemuselt. Kuna P9 on [meie testis](#) juba [õige mitu korda](#) olnud, siis muidugi proovime kohe järele ja kuigi Honorit [ei tahtnud Stockholmis Honori tootedirektor P9-ga võrrelda](#), andsid kahe telefoni erinevustest vihjeid tootesitlejad natuke maad eemal Honori esitlustelgis. Testima hakates oli teada, et see telefon on erinevalt P9-st klaasist tagakaanega (pole üleni metallses koruses), sisaldab vähem antenne kui Huawei lipulaev ja kaamerale pole Leica oma nimega kaalukust juurde andnud. Kuigi sensor on mõlemal telefonil sama.

Aga asume siis testimise juurde. Kõigepealt – kätte võttes on Honor paraja suurusega ja mugav. Võib-olla ainult liiga libe tänu klaasisele (15-kihilisele!) tagaküljele – tavalisel poleeritud laual võtab telefon kergesti hoo sisse, kui sõnumitest märku andev vibreerimine käivitub. Ka käes on klaas natuke libedavõitu (aga ilus), kuid mugavust lisab muidugi nn 2,5D klaas nii esi- kui tagapoolel. See teeb servad eriti kumeraks ja käepäraseks. Välimuselt on Honor 8-l väga palju sarnasusi iPhone 6-ga. Paljud eemalt telefoni näinud pidasidki seda Apple'i tooteks, kuigi ekraani all pole seda teada-tuntud iPhone'i ümmargust nuppu.

Mobiili tagaküljel keskel on sõrmejäljelugeja, mis töötab ka nupuna. Erinevalt LG-st pole see sisselülitamisnupp, mis asub traditsioonilises kohas küljel, vaid lisa- ehk nn nutinupp, mis vaikumisi ei tee midagi, aga mille saab panna midagi tegema. Näiteks testis sai vajutuse tähenduseks pandud LED-tule sisselülitamine ning topeltklõps tegi ekraanipildi. Pikk vajutus avas aga Google Now.

Laadimine ja arvutiga ühendamine toimub moodsa USB Type-C kaudu. See pistikupesa võtab pistikut vastu ükskõik kumba pidi ja pole vaja alati proovida, mispidi juhe pesasse läheb. Type-C tagab ka väga kiire laadimise ja kiirema andmeside. Seda viimast mobiiliga küll rakendada eriti ei saa, sest USB andmeedastuse standard on endiselt ajalooline USB 2.



Ekraan on 5,2-tolline, mis jääb nuhvli ja tavalise nutitelefoni iiripeale, kuid tänaval kasutamiseks on ekraanisuurus optimaalne. Punkte on vaid Full-HD jagu (1080 x 1920 pikslit), aga tegemist on keskmise või odavama telefoniga, millelt ei maksa oodata rekordeid purustavat ekraanitihedust. 5,2-tollisel ekraanil on siiski punkte üsna piisavalt.

1,8-gigahertsine kaheksatumaline Kirin 950 protsessor, mida abistab sensoritega suhtlemisel i5 kaasprotsessor ja 4 GB mälu annavad jõudlustes üsna hea tulemuse, mahajäämus Huawei P9-st on lausa minimaalne. Tulemused on sellised.

- Quadrant 34076 punkti
- AnTuTu – ei tööta
- Geekbench 4 – ei tööta
- RealPi Benchmark 2M komakohta – 5,25 s
- Mobile Linpack – 470,73 MFLOPS

Kummalisel kombel enamus jõudluste Honor 8 jaoks ei sobinud ja install lõppes veateatega. [AM-i suures jõudluste edetabelis](#) jõudis Honor 8 auväärsele neljandale kohale.

Tagaküljel on kaks kõrvuti kaamerasilma, mõlemad 12-megapikslised. Üks nõ põhikaamera salvestab värve, teine kontraste ([vaata siit lähemalt, mida see tähendab](#)). Kokku peaks kaks kaamerasilma andma piltidele parema sügavuse, kirkamad värvid ja vähem müra hämaras. Nii nagu P9-l, on ka Honor 8-l tarkvaraline teravussügavuse lisamine, mis tähendab peegelkaamerast tuntud uduse tausta või ähmaste esiplaanil olevate objektidega profikaamera moodi pilte. Paraku teeb tarkvara vahest trikke ja hägustab juhuslikke objekte, mis kaamera arvates on fookusest kaugemal või lähemal. Mõned näited teravussügavusega mängimisest on siin. Sobiva punkti teravustamist saab ka pärast pildistamist teha, kuna see käib ju tarkvaraliselt. Kliki pildil, näeb originaali.





Kaamera üheks eeliseks on ka suure avaga hämaras pildistamine. Siin üks näide siseruumist:



Kaameral on profifoto ja -video režiim, kus saab erinevaid parameetreid (ava, säri, valge balanss, ISO jne) sättida nagu profikaameral. Ainult et need seaded ei pööra end kaasa, kui pildistad telefoni „küliliasendis“. Ilu režiimis peaks silmad suuremaks tehtama ja nahk siledamaks-heledamaks, nii nagu tehakse profiilpiltidega mõnikord Photoshopis. Eraldi on ka toidupildistamise režiim, muidugi ka HDR, panoraamvõte ja Huawei poolt promotud valgusmaalimine: pika säriga valgustatud objekti pildistamine. Teise telefoni LED-tulega saab nii näiteks fotole midagi joonistada, kui kätt liigutada.

Selfie-kaamera on 8 MP ja seal saab teha erinevaid iluseadeid, mida kaamera järgmine kord mäletab. Esikaamera „välguks“ kasutatakse üleni valgeks tehtavat ekraani.

Sisseehitatud 3000 mAh aku aitas ka tõsisel pildistamispäeval ilusti õhtusse jõuda, akut oli veel järgmisel hommikulgi ligi 10% järel. Samas ei midagi rekordiliselt erilist, aga üsna normaalne tulemus võrreldes mõnede teiste odavamate telefonidega, mis kustuvad juba pealelõunal. Kahe antenniga leiab nutitelefon alati parima signaali. Levi osas ei olnud ka erilisi probleeme ei linnas ega maal, kuigi ka mingit silmatorkavat eelist mõne varasema telefoniga ei paistnud.

Helivaljus on Honor 8 puhul helisedes väga hea ja ka kõnedega pole probleeme, pigem peab kõne natuke vaiksemaks keerama. Kõlari kvaliteet pole siiski kõige parem, pigem võiks muusikat kuulata mõnest eraldiseisvast Bluetooth-kõlarist või kõrvaklappidest (mida pole komplektis kaasas).

Sensoritest on Honor 8-l olemas kõik põhilised: A-GPS, kompass, güroskoop, müra-andur kõnedest müra eemaldamiseks, valgusandur, sõrmejäljelugeja, lähedusandur, infrapuna, NFC ja Hall'i sensor magnetilistele mobiilikaantele. GPS-i täpsus jääb keskpärasele tasemele, lubades autonavigaatorina mõistliku täpsusega kasutada ja matkates leiab end samuti kaardilt üsna täpselt üles. Kuid linnatingimustes võib GPS nagu keskmiselt ikka tavalistel nutitelefonidel visata asukoha trakkides kas üle tee või kümnekonna meetri kaugusele, kui jalutad majade vahel. Kompassisensor andis täpse kompassiga võrreldes kahekraadise erinevuse, mis on piisav metsast välja juhatamiseks, kuid mingil täpsemal töö suunda määrates (näiteks raadiolingi antennide suunamisel) võib siiski ebatäpsuseks jääda. Mobiili kohta on see täpsus väga hea ja kui proovida virtuaalprillidega (milles ekraaniks Honor 8) ringi vaadata, siis sensor töötab üsna stabiilselt ja pilt ei uju, nagu mõnedel kehvematel telefonidel kombeks. NFC luger leidis nii ühiskaardi kui NFC klepsu koodid ja oli valmis neid kopeerima teisele NFC elemendile.

Honor 8 sõrmejäljelugeja on väga kiire ja seda saab kasutada ka näiteks kerimisnupuna, kui sõrme libistada. Sõrmejälj tuntakse ära 0,4 sekundiga. Registreerida saab kuni viis sõrmejälge ja neid võib panna tegema erinevaid asju. Näiteks saab rakendusi sõrmejäljega lukustada: enne ei avata, kui sõrmejälj on ära tuntud.

Honor 8 toetab nagu paljud teised Hiina telefonid kahte SIM-kaarti. kasutusel on universaalne sahtel, kuhu saab panna kas kaks nano-SIM-i või teise SIM-i asemel microSD mälukaardi (kuni 128 GB). Mõlemad SIM-id võivad pakkuda ka andmesidet, kuigi teisel pesal pole

3G/4G tuge.

Hind?

Kui USA-s hakkab Honor 8 maksma 399 dollarit, siis miks mitte ei võiks see Euroopas olla saadaval 400 euro eest? See hind oleks igati konkurentsivõimeline, kuid Stockholmi esitlusel räägiti hoopis hindadest 450-500 eurot. Huawei P9, n-ö tootja lipulaev maksab ise 550 eurot, mõnes e-poes ka alla 540 euro, mis teeb hinnavahe juba üsna väikseks. Aga ootame parimat.

Osta siis või mitte?

Esmamulje järgi võiks öelda, et selle telefoni ostaks endalegi, kui see maksaks 400 eurot. Kõik vajalik on olemas, mobiil näeb hea välja, jõudlustestides on üks kiirematest ja võistleb edukalt mitusada eurot kallimate nutitelefonidega. Ainukesed puudused, mida ette heita, on ehk kõlari kehv kvaliteet ja kaamera teravussügavuse vead tarkvaralisel töötlemisel, aga muidu – miks mitte, hea telefon ja tasuks osta.

TEHNILISED ANDMED

Nutitelefoni Honor 8

Hind: ca 450 eurot (tulemas septembri keskpaigas või lõpus)

Operatsioonisüsteem: Android 6.0 + Huawei Emotion UI 4.1

Protsessor: Hisilicon Kirin 950, kaheksatuumaline (4*Cortex A72 2.3GHz + 4*Cortex A53 1.8GHz + i5 kaasprotsessor)

SIM: nano-SIM

Ekraan: 5,2tolline, LTTPS, 16:9, kontrast 1500:1, 1920 x 1080 pikslit, 423 PPI, 16,7 miljonit värvi

Kaamerad: taga kaks ("dual") 12 MP (mustvalge + värviline), ees 8 MP (panoraamsel'fie'ga), ava f/2.2, eeskaameral f/2.4. Video 1080P (1920 x 1080, 30 fps)

Mälu: 4 GB RAM, 32 GB ROM, laiendatav microSD kaardiga (kuni 128 GB)

Aku: 3000 mAh, Li-po, ~28 tundi 2G kõneaega, ~15 tundi 3G kõneaega. Laadimisaeg 100 min spetsiaalse 9V/2A kiirlaadijaga (30 min - 47%) .

Võrgud: LTE FDD / HSPA+ 3G / WCDMA / 2G, GSM kõnesagedused - LTE FDD B1/B2/B3/B4/B5/B7/B8/B12/B17/B20, WCDMA B1/B2/B4/B5/B8, GSM 850/900/1800/1900MHz; Andmeside - LTE FDD Cat 6: 51.0 Mbit/s (UL), 301.5 Mbit/s (DL), WCDMA 384 Kbit/s (UL), 384 Kbit/s (DL) □ HSPA Cat 24 5.76 Mbit/s (UL), 42 Mbit/s (DL), EDGE Class 10 118.4 Kbit/s (UL), 236.8 Kbit/s (DL); NFC, infrapuna, WiFi Hotspot, Bluetooth 4.2 BLE,

Sensorid: sõrmejäljelugeja, kiirendusandur, valgustusandur, müra-andur, lähedusandur, kompass, güroskoop, Hall'i andur, GPS/AGPS/Glonass

WiFi: 802.11 a/b/g/n/ac, 2.4GHz ja 5GHz

Mõõtmed: 145,5 x 71 x 7,45 mm

Kaal: 153 g

Vaata lisaks:

- [Honor 8 - veel üks kahesilmne, võimas, aga loodetavasti odav telefon](#)
- [Huawei uuel telefonil on kaks läätse - mida see tähendab?](#)
- [Millega testida oma Androiditelefonide jõudlust? SUUR EDETABEL](#)
- [Testid](#)
- [Androidiblog](#)
- [Mobiiltelefonid](#)